

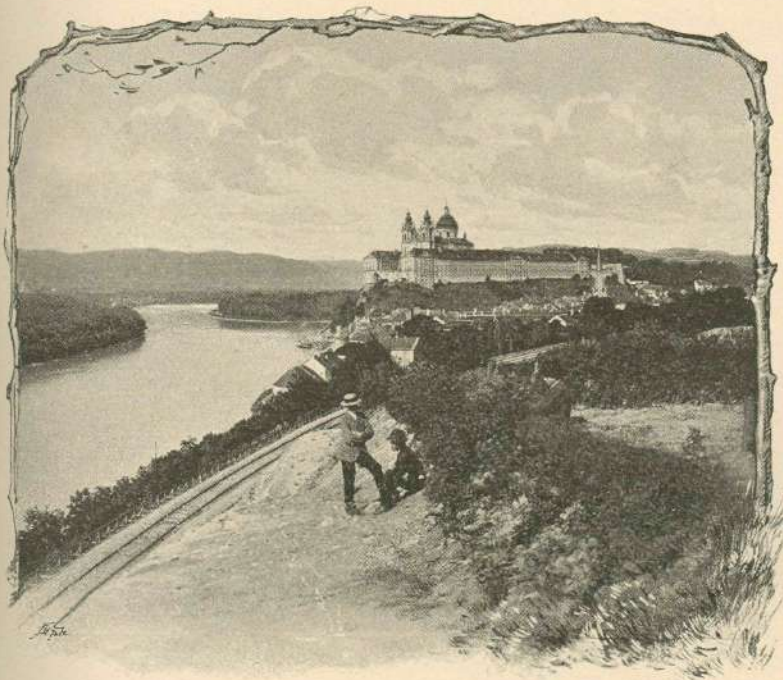
Dutot! Velik razloček med obema zavodoma je očitna priča velikanskega napredka bakterijologije.

Pod pozlačeno kupolo invalidske stolnice počiva v sijajni porfirni krsti trinog Napoleon I. Krsta njegova je okoli in okoli popisana s kraji, kjer je zmagala vojska njegova in podvrgla cesarju tuje dežele s prelito krvjo prebivavcev. Pred okovanimi vrati stoji na straži star vojak, meč vihteč v na pol obnemogli roki. Od zgoraj pa po-

v kateri je deloval v prid človeštva, počivajo umrljive ostaline neumrjočega genija Pasteurjevega. Zdravniki, ki jih je izuril, so stražniki pri grobu njegovem, in duh njegov vodi sedaj in bo vodil v prihodnosti pristaše in razširjavce uka njegovega in njegove slave.

Pot Pasteurjeva vodi navzgor od popravljanja izprijenega vina k zdravljenju vraničnega prisada ovac in govedi. Na tej poti je storil velikanski korak s tem, da je okužljivi mikrobní strup pre-strojil v ozdravljivo ubrizgovino (vaccina). In ko je že stal na pragu groba, je podaril hvaležnemu človeštvu svojo neizrekljivo koristno, da ne rečemo najiminitnejšo, iznajdbo: vbri-zgavino za zdravljenje pasje stekline. Pravemu bistrovidcu jednako je premagal kužni strup, čigar bacilov še dandanes ne pozna bakterijologija!

Tistim čitateljem, ki zavzeto vprašujejo, kako je to možno, odgovorjamo, da je genijalnemu duhu marsikaj možno, s čimer si potem največji talenti belijo glave. Saj Francozi niso brez jednakega vzgleda. Njihov

Samostan Melk ob Dunavu.

K. Beneš.

seva na krsto tisto milo solnce, ki mu je svetilo k smrtnemu plesu pri Avsterlici.

Ne daleč od tega Napoleonovega pokopališča počiva tudi osamljen v sredi živega Pariza drug velikan, zmagovavec Pasteur. Zmagoval ni v krvavih moritvah, ampak v boju s kužnimi boleznimi —, a delovanje njegove glave in rok njegovih bo „aere perennius“ trajalo dalje časa nego slava Napoleona Velikega. Ne ran, ne solz ni povzročal ljudem, temveč hladil jim je vroče solze in tolažil obupajoča srca, ko je reševal ubogega človeka nadlog pogubnih boleznij. V palači,

astronom Leverrier je l. 1846. našel s svojim računanjem na papirju dotlej nepoznani planet Neptun. Videl ga ni —, kakor Pasteur ni videl bacilov pasje stekline. Leverrier je svojo teoretično iznajdbo sporočil astronomu Galletu v Berolinu, in šele v berolinski zvezdarnici so prvokrat zagledali z daljnogledom najoddaljenejši svet našega osolnčja, planet Neptun. — Kdo bo zagledal prvi Pasteurjevo skrito mikrobo pasje stekline?

Iznajdba vbri-zgavine zoper pasjo steklino je vzbudila med francoskim ljudstvom ne-